

affar, skolans och transporterna till skolorna,
rotete i minnet och berättade för min 9-åriga dotter,
om hur begravningskrensor såg ut för 25 år sedan
på den ort där jag växte upp.

Först bör jag kanske presentera mig, så att läsaren
förstår från vilken synvinkel mina iakttagelser
äro gjorda - iakttagelser från högst skiftande
tillfällen - men allv. mind. väl lämpade för ett
barns öron. Sålunda: Namn som nedan.

Född i Härjeds socken, i Härjedalens län år 1917;

Jätter till en av kommunens handlare, fick jag
många och rika tillfällen att lyssna till ortens gubbar
och "kvingor" under deras besök i butiken. Deras
ärenden till butiken kunde vara av mycket olika
art. De skulle handla, d. v. s. köpa varor, eller sälja
agg; oftast både delarna. De skulle hämta posten eller
lämna in sina pensionsböcker f. v. b. till ortens
pensionsnämndsordförande. De skulle prata en stund,
delvis med handlaren eller deras måttjälpare och
delvis med andra kunder, som de event. kunde träffa i
butiken. Eller också, vilket inte hände så sällan,
skulle "kvingorna" snacka med gran "for se säl".
Nu lämna en provkarte på alla de märkliga förlägen-